

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus theol. de actibus humanis - Cod. Ettenheim-Münster 302

[S.l.], 1697

Dinstinctio 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-131009](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131009)

Actus huius liberè voluntatis de quo hactenus egimus, generativus
scilicet dicitur in Electum & imperatum de q. 6. nunc magis in specie tractandum e.

Actus volitè electi versatur partim directe circa finem, partim circa media ad finem, eorum qui versantur immediate & directe circa finem, alius respicit finem absolute, & idem se habet abstrahendo ab eisdem finis absentia & presentia; alius respicit finem ad huc absentem, sive possidendum; alius denique respicit finem, ut oblatum & possessum.

Simplex. Secus dicitur amor. hinc Complacencia

ad modum dicitur s. Thomas Primo & in principio dicitur.

Actus volitè in finem tendentis e tres, scilicet velle, fieri, & intendere.

Ubi etiam dicitur, quem nos dicitur amore simplex legit absolute non Volitè cuius tendit volentem in pro actu suo, sive ipsa potius, & pro actu recto, qd sepe fieri consuevit.

Actus v. à volte, qui immediate feruntur in media, aliam tres versantur à s. Thomas Primo & in principio videlicet Electio

consensus, & usus, quem dicitur actuum, qui e virtutes quedam

imperans applicat medicorum: atq ad quod de istis electis à volte actib.

apud s. Thomas à Primo & usq ad ibi includitur, si cuiusq

Primum de eorum qd in qua agit de consensu, qd Non sit electis

to impatibus volitè actus: nam actuum repatorum immediate & immediate

circa finem versantium et hinc genera appropinquat, ut consensus, imperium, & usus, & eiusdem imperii actus proprius, qui e v.g. gelis, hinc exterior executio & applicatio medicorum

Actus huius partim est
directus in electum, &
imperatum.

Actus alius partim
versatur directe circa
finem, partim circa
media ad finem

Actus huius
liberè voluntatis
de quo hactenus
egimus, generativus
scilicet dicitur in
Electum & imperatum
de q. 6. nunc magis
in specie tractandum
e.

Expositiones

haec rationales. bonum est, quod des appetend. Item Nemo respiciens ad malum operatur. Vide Vassquez disp. 3j c. 2. n. 7. aut.

nominales, quia contrarium daverunt manifeste dissipasse.

Art. 200. ratione. ois inclinatio potius appetentis spectat in aliquod conveniens, siue re ipsa sit conveniens, siue ut dicitur apprehensibile: de contra, si sit conveniens, ois aversio appetentis potius respicit in disconveniens aliq, siue re ipsa talis sit, siue apprehensibile: aliquid actualis appetitus, siue actus volitis in prosecutione nihil aliud est, quam actualis quaedam inclinatio ipsius appetentis, & actus volitis in fuga nihil est aliud quam aversio appetentis.

Voluntas in appetitu
est contra bonum & pro
disconveniens.

Item illud, quod vel est, vel apprehenditur ut conveniens, non est nisi bonum. & illud, quod vel est, vel apprehenditur ut disconveniens, non est, nisi malum, quod voluntas actu prosecutionis, non amat nisi bonum quod tale, & actu fugae non odit, nisi malum quod tale.

Item quod est, & apprehenditur ut conveniens non est nisi bonum.

Item quod est, & apprehenditur ut disconveniens non est nisi malum, actu voluntas talem modo appetit ut, quod voluntas actu prosecutionis non amat nisi bonum quod tale, & actu fugae non odit, nisi malum, quod tale.

Conclusio 201. in bonum est bonum, quod habet rationem finis, sed et quod habet rationem medij, adeoque tam finis quam medij est bonum volitis in actu prosecutionis. Et eois cum s. Th. de motu. non in bono amor & intentione finis, sed et electio medij est vera eorum voluntas.

Tam finis, quam medij sunt bonum volitis in actu prosecutionis.

Neque refert, quod artes & eth. 200 dual, volitione de bono finis haec n. mo loquendi in illis actum volendi valde respectum, non autem negat latius extenso vocabulo volitionis et medij obm. hominatum.

Medij est finis obm. determinativum volitionis

in numerentur inter volitis obm. haec n. in edicis & quibus aliis sit appetibiles; al finis est appetibilis per se, adeoque est innumerum volitis obm.

Medij sunt in edicis obm. volitis, quia non sunt per se & per alios. finis autem per se est appetibilis, adeoque est innumerum volitis.

Conclusio 202. nihil est bonum volitis, nisi habet rationem vel finis vel medij. S. Thomas, sent. 2. q. 7. c. 3. Art. 2.

bonum est, quod des appetend. Item Nemo respiciens ad malum operatur. Vide Vassquez disp. 3j c. 2. n. 7. aut. nominales, quia contrarium daverunt manifeste dissipasse. Art. 200. ratione. ois inclinatio potius appetentis spectat in aliquod conveniens, siue re ipsa sit conveniens, siue ut dicitur apprehensibile: de contra, si sit conveniens, ois aversio appetentis potius respicit in disconveniens aliq, siue re ipsa talis sit, siue apprehensibile: aliquid actualis appetitus, siue actus volitis in prosecutione nihil aliud est, quam actualis quaedam inclinatio ipsius appetentis, & actus volitis in fuga nihil est aliud quam aversio appetentis. Item illud, quod vel est, vel apprehenditur ut conveniens, non est nisi bonum. & illud, quod vel est, vel apprehenditur ut disconveniens, non est, nisi malum, quod voluntas actu prosecutionis, non amat nisi bonum quod tale, & actu fugae non odit, nisi malum, quod tale. Conclusio 201. in bonum est bonum, quod habet rationem finis, sed et quod habet rationem medij, adeoque tam finis quam medij est bonum volitis in actu prosecutionis. Et eois cum s. Th. de motu. non in bono amor & intentione finis, sed et electio medij est vera eorum voluntas. Neque refert, quod artes & eth. 200 dual, volitione de bono finis haec n. mo loquendi in illis actum volendi valde respectum, non autem negat latius extenso vocabulo volitionis et medij obm. hominatum. in numerentur inter volitis obm. haec n. in edicis & quibus aliis sit appetibiles; al finis est appetibilis per se, adeoque est innumerum volitis obm.

Quidam inter appetibile partem se, & appetibile per alium in datur medium
 respectu actus prosecutionis; qd n. ut haec utraq; ratio dicitur e, illud nullo
 modo appetibile, & igitur sub nullo actu prosecutionis cadit.

Sequitur jmo ad plenam arbitrij libertatem videtur
 spectare, ut qd sit amare & velle, in bonum, & ab male qua tale;
 sicut e contra ad eandem libertatem, pae delectari, in bonum, & ab
 bonum, qua tale: sicut n. maxime apparet libertas velle ad utraq;
 partem contrarietatis, videlicet, quod possit velle utramq; pro libitu
 velle, aut nolle; qd saltem haec titula ut in aliis exercemus libertatem
 possumus velle qd nolum, qua malum. Confirmatur ex Psalms
 10, qui diligit iniquitatem dicit ad se suam. & Ps. 51 dilecti
 malitiam. **Rebus** arbitrij minime spectare libertatem
 impotem, quod e, amare malum qua tale, aut de se bonum qua
 tale, sed sub ratione boni mali, & amare malum sub ratione boni
 ad confirmationem **Rebus**. eadem dictione.

Sequitur 2do. Demones dicit habet Deum, quem
 recte nos novimus esse summum bonum, & summe amabilem, qd fuerit
 ex vere malitia illum dicit habet in sub ratione mali.

Rebus. Demones fuerit & ex malitia delectari Deum apprehensum
 ut malum in se negatur. ut ipsis demonibus malum, molestum, et
 solentem ipsis multo bonis, & eorum scelera vindicantem esse.

Sequitur 3to infidus dicitur de malo aeterni,
 quatenus eius malum e, & e contra de bono aeterni delectatur, qua
 bonum e, qd velle in prosecutione e. in bono scilicet malum.

2o volitum, si in nec e' alio e' simplex verum, sufficit in se in qd.
 quia hoc factis e', ad futurum obligat, & moralitatis, proventum in
 efficit omissionem volitum morte, quia prius in imp. ut debetur omittent.
 Quidam etiam in rigore videtur in e' verum, qd' supponat preceptum conem e' volitum
 velut nam circa quam: nam preceptum pro otto, sine mea iura
 quam h' d' dem ap'ecationes, que solent potestati arbitrij nisi p' e', que
 possunt fieri a nobis, vel a fieri, ab nec n'e, ut p' otto lib' ap'ecationem
 que defuita nobis sit volitum, hoc e', que in hoc pot' p' d'el' ut ista
 ph'ise aut morte, neitate vel am' iate p' d'at ab arbitrio; lex n'
 me obligat q' dem ad volitum faciam, aut omittam n' qd' p'feribit.
 agendum, aut i'ctandum, ac p'inde supponit lex, qd' p'it lib'ere
 ad volitum agere ad omittere, qd' p'cipit ac prohibet; attemen in
 supponit e' in re ipsa volitum, qd' iubet aut vetat; s' d' res n' p'ra.
 up'endo ne furtum faciam, n' p'osupponit me p'cipere aut n' p'cipere,
 facere aut n' facere, facturum, aut n' facturum e' furtum volitum
 s' in p'osupponit me p'ce furari, aut n' furari volitum.

Instabis: qd' e' ius iudic' e' et in reali & c' item
 qui vult anteq, vult saltem vultu' eggers; atqui factus p'cepto
 v. q' de p'obueniendo potestati arbit' in aquam, nihil omnino ad volitum
 omissionem, ut ad eam solut mors p'obmerfor, q' ob mors erit
 mihi volitum quoniam in culpabiliter. Quidam. hoc a p'io
 mata n' lib'ere loqui in aff'at, qui mare q' audens, ut h'ic n'at
 q' de ph'ise, aut q' de morte oriunt' ex i'ca.

Sequitur etiam effus qui e' simplex liber, sed
 simplex volitum, atq' effus leuitus ad omissionem soluta quoniam
 obligat e' simplex liber, q' ob erit simplex volitum.

quod dicitur: si mandens alterum bonum, de alterius malo libetis nullo
lucro inde augeto. *Alibi*: malum alterum, quia malum se
male in bonum se hinc infundit in aliud facile, aut melius: invidiam
apprehendit & reputat malum alterum hinc bonum aliquod fieri, quia
juxta dicitur sibi apparet, offerri sibi ex alieno malo suadentem. V. g.
in filiiandi ei, quem dicit; & contra sibi molestum apprehendit dicit
alter in bonis crescit, & ipsum honoribus aequal.

Proquiter qto, qui ex desperatione se vidit, stitit. *Alibi* qd se in depe
ratione vidit, qd se in
mori, & in ea. *Alibi* qd se in depe
ratione vidit, qd se in
mori, & in ea.

amat in ea & mori, qd inopinatum de bonis malum fuit bonis hinc appropinquat
se involvere potest boni, qd. item Apocalypsis qm desiderabant
mori, & fugit mors ab eis. *Alibi* qd se in depe
ratione vidit, qd se in
mori, & in ea.

aut annihilare voluit eorum voluntatem de morte aut annihilatione
huius mundi ex praevia apprehensione boni alterius hinc motum, ut
ab extremis miserijs huius vite liberentur, dum putant saltem
se in mori, qm se misere vivere; unde dicitur: Esth. jmo aut.

Mirus ex malis, bonum quodammodo videtur, &c.

Proquiter s to, qd qd velle & amare impotens, i. qd
oblectari, quod de ventos finis hinc in pae: D qd impotens e, hinc
nomen boni in potest regere nisi ne apparentis gram.

Alibi: in pae nos amore efficii velle dicit, qd nobis iudicium e
impotens; pae in illud velle amore simpliciter complacere, quia
in re impotenti possumus apprehendere aliquid boni appropinquans. V. g. oblectatione
in cogit abire, ut hinc cogit se volare vult aures.

Proquiter s to sunt se hinc allegari in ordine ad suum
bonum, ita & velle ad suum; sed allegari geritur in bonum in verum sed
et falsum, qd.

ad minorem actibus partibus in falsum p[er]diferentem in virtute
 actibus n[on] in aliter differentibus falsis, nisi quatenus agnoscit
 illud vero ad verum. Quia igitur, alium ad hoc, ut voltas feratur
 in finem boni boni boni beatissime actibus cognitum

Quaestio 3ta
 Utrum ad hoc, ut voltas feratur in
 suum obiectum idem
 obiectum debeat esse
 actualiter cognitum.

Hanc opinionem in presenti articulo tractat & proponit J. Bach
 sub his verbis: Utrum voltas moveatur ab intellectu. sicut n[on] intellectus movet
 voltem, eamque determinat, quoad specificationem, ita inversim voltas movet
 intellectum & determinat quoad exercitium, n[on] autem quoad specificationem.
 non voltas, sicut libera n[on] in alijs potijs, sed ad intellectum inquit, ut casual
 in actus suos v.g. ut de re, qui ante apprehendit confusa & leniter, mox
 cogit ab intellectu & distincte apprehendit, quae de re plura infra, & hoc efficit
 cultorem n[on] lib[er]i. ad difficultas occurrunt, utrum quocumque voltas operatur,
 n[on] de eo circa. quod operatur liberi debeat notitia intellectus; adeoque utrum fieri,
 plures impossibile sit voltem eluere actum, n[on] promotum ad intellectum, & huius
 status opinionis.

Conclusio. Hinc h[ab]et de pot[est]ate dei ordinaria impossibile e[st], ut voltas
 quae operatur, n[on] presente ac perseverante semper aliquo notitia intellectus circa idem
 illius obiectum esset. Ita post actum tenent fieri actus intellectus.

Probatio. primo ex illis, ut videtur, q[uod] de actus inq[ui]s in pot[est]ate morali: agendi
 nulla cupido: idem nihil volitum nisi cognitum: Item ubi amor ubi oculi.

Prob. Eto a priori dicitur, necesse est, si nullo vitales volles affus, de magis
 & ab alijs volliis: alij vollium definitur in, quod procedit a cognoscibili
 p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o cogitacione go.

Conclusio 3da. hoc de potia dei absolute n[on] implicat, q[ui]a
 volles feratur in suum obm sine p[ro]p[ri]a cogitacione, n[on] deus suppleat
 defectum suppletionis. Balduanus, arg[uit] q[ui]a. cominal. 6.
 r[ati]o e[st] q[ui]a cogitacione in p[ro]p[ri]e influit in actus volles, d[icitur] t[ame]n conditio applicans
 obm volli, eamq[ue] ad actum p[ro]p[ri]e determinans; Sed deus p[otes]t & obm volli
 applicare, & eam ad actum e[us]dem determinare - go. Major q[ui]a p[otes]t p[otes]t
 q[ui]a ad equatum effectum p[ro]p[ri]um actum volles e[st] r[ati]o p[ro]p[ri]a, volles
 & r[ati]o. minor. Prob[atur] obm volli applicatur & ip[s]a ad actum
 p[ro]p[ri]e determinatur sola manifestacione bonitatis obm, alij deus
 p[otes]t volli manifestare bonitatem obm. go.

Prob. Eto r[ati]o sine p[ro]p[ri]a cogitacione determinatur ad actum p[ro]p[ri]e
 & volles, go & volles ad amorem ad alium actum a deo p[otes]t determinari.

Obijciunt q[ui]a. obm volles e[st] bonum cogitacione. go.
 R[ati]o. d[icitur] q[ui]a. bonum cogitacione in seip[s]o dicitur d[icitur] d[icitur] & q[ui]a
 negatur in seip[s]o composito negatur d[icitur]. r[ati]o e[st] q[ui]a cogitacione n[on] e[st] f[aci]l[is]
 r[ati]o volles, d[icitur] t[ame]n cogitacione sine q[ui]a non.

Obijciunt r[ati]o. q[ui]a vollium e[st] p[ro]p[ri]e a p[ro]p[ri]o intro cum
 cogitacione in q[ui]a actus volles f[aci]t volli, go cum cogitacione &
 R[ati]o. ad Mg. vollium dicitur deus imm[un]us, in a p[ro]p[ri]o intro. secundus
 cum cogitacione. imm[un]us e[st] f[aci]l[is] volliis & intro; secundus v[er]o extr[in]s[ecus]
 & ab alio supplebile.

Conclusio 4da. simplex apprehensio attributa a seip[s]o iudicio
 dicitur n[on] sufficit ad voltem libere movendam. S. Th. h. ad secundum.

Solutio. Major est quae scilicet & p[ro]p[ri]o contra utique p[ro]p[ri]o est.
 Ratio: quia, si ne separaretur h[ab]ere fore liberos, quae t[ame]n p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 apprehendunt, ut convenientia & disconvenientia s[un]t n[on]e.

Et ratio quia actualis libertas consistit in electione unius p[ro]p[ri]i q[uo]d p[ro]p[ri]um
 libertas n[on] operatur nisi inter duo app[ro]p[ri]a

Notandum dicitur. ac volentem libere movendam
 quae et simplex p[ro]p[ri]o t[ame]n app[ro]p[ri]a, ut convenientia & disconvenientia
 h[ab]et vim sufficientem movendi volentem ad p[ro]p[ri]um. Ratio: quia
 volentes app[ro]p[ri]a appellat bonum sive p[ro]p[ri]um, atque et p[ro]p[ri]um
 apprehensionem bonum & malum representatur volenti.

Obijciunt cum scilicet q[uo]d simplex apprehensionem movendi
 app[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]um, q[uo]d t[ame]n app[ro]p[ri]a actualis & simplex
 actualis apprehensionem. Respondeo ad q[uo]d S. Thomas in 2da dist.
 4. q. 3. art. 5. videtur concedere motus p[ro]p[ri]i in volente omni ex app[ro]p[ri]a
 h[ab]ere incompleta & simplex. R[es]p[on]ditur simplex apprehensione q[uo]d p[ro]p[ri]um
 conjungi p[ro]p[ri]um quiddam simplex, q[uo]d p[ro]p[ri]um t[ame]n tale p[ro]p[ri]um conjungi
 ut apparet v. g. in cane & ovem lupum venabile, quorum alibi viso lupus
 p[ro]p[ri]um, quia t[ame]n apprehendit lupum; h[ab]et v. fugit, quia p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um
 p[ro]p[ri]um quiddam incompleta & t[ame]n lupum p[ro]p[ri]um.

Quare negamus apprehensionem t[ame]n t[ame]n p[ro]p[ri]um deliberati & deliberati
 app[ro]p[ri]a t[ame]n p[ro]p[ri]um motus in volente. concedimus ad p[ro]p[ri]um t[ame]n t[ame]n
 ad simplex apprehensionem movendi volentem. Ad S. Thomas
 quod aliter sunt is apprehensionis nomen ab iis lapsus, p[ro]p[ri]um
 p[ro]p[ri]um t[ame]n p[ro]p[ri]um in deliberati.

Conclusio p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um n[on] sufficit ad movendi
 volentem. p[ro]p[ri]a t[ame]n p[ro]p[ri]um h[ab]et conclusio ab experientia quod dicitur in
 scilicet, ut dicitur varijs p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um t[ame]n t[ame]n

Conclusio p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um n[on] sufficit ad movendi
 volentem. p[ro]p[ri]a t[ame]n p[ro]p[ri]um h[ab]et conclusio ab experientia quod dicitur in
 scilicet, ut dicitur varijs p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um t[ame]n t[ame]n

nota erga res illas: ut n. uelutari iudicium facultatum & designari a
 practico in eo, qd. facultas hinc iudicio potest obijci, ab eo aliqd. & n.
 ipse actus huius aliqd. circa idem eum V.g. Deum esse bonum
 sapientem de n. iudicio nisi facultativa: ab u. Deum amandum
 esse aut amabilem &c. sunt iudicia practica, quoniam huiusmodi
 aliquis actus huius circa Deum. priora igitur illa iudicia sufficiunt
 ad mouendam uoluntatem; & requirit aliqd. ex posteriori uel. practico
 nro more explicando.

• **Conclusio sta.** iudicia facultativa practica sufficiunt ad
 mouendam uoluntatem siue sit Imperatiuum siue infinitiuium
 ut mouent, & si liberale: prius est Practice Practicum uocant.
 iudicium practicum infinitiuium est, qd. sufficit semper ad mouendam uoluntatem
 aliter ex illo actus uoluntatis n. sequitur ueritas: cuiusmodi est Deum esse amabilem
 laudabilem &c. Imperatiuum aut mouet uoluntatem cum efficacia,
 & semper loquitur affirmatiue, cuiusmodi est hoc, Deum hinc esse amandum
 &c. fac hoc &c. & utrumq. horum ad mouendam uoluntatem sufficit, qd.
 cuius uis eorum obijciunt actus uoluntatis, adeoque afficiunt uoluntas ea quolibet
 eorum.

Nec refert, qd. iuxta A. S. ad mouendam uoluntatem requiritur
 iudicium practice practicum: quoniam n. de iudicio efficaci, n. de
 sufficienti, qd. n. contra nos: diuisio n. iudicium practicum prius est
 sufficientius ad mouendam uoluntatem, in hunc statum imperium
 facultative efficaciae, & uoluntatis uoluntatis.

Arguitur i. nro ab experientia: experimus n. inquitur
 Bonau. & Gerson, et alios, in operari uolte, dum loquuntur & intendunt.

De sensibus in audire sapientia si actu intellectus, nemo in aliquo co-illig
 qui cessant experiri sunt, postea de eadem habet remota sententia: Vnde
 gaudium & amor Apostoli Pauli dum erat captus in ditionem eorum, fuit
 de rebus ipsi haud ignotis, de de ijs, quas vidit ipse & mentem, ut ipse testatur
 cum ait, se audire pro arcana, in alijs autem iuris de ab, nam sensus
 videre & audire. fuit synonyma.

Prohibetur 2da. Eadem experientia de act. volentem
 prohibetur in suo actu cessante interim actu, ut si quis de vero cogitare
 moveatur ad eum amorem, ille postmodum ut aliquid in continua re
 amore cessante de cognitione. — Et ille experientia in minus
 felle qui inam; non potius experimus contrarium videlicet, quod pro cognis
 de otio amato paulatim minuitur, minuitur et de decreta fessore
 amoris, & repente de profus cognitione, respicit amor: quod minus e veria
 cognitio ad actum volentis inchoandum, quod continuandum.

Prohibetur 3tio. volentis movet intellectum, quoad
 exercitium actus, h. e. ad actualen cognitionem, ut haec s. Thomas h.
 & paulo ante diximus; quod actus volentis, quo movet intellectum ad inam
 cognitionem actualen, non potest oriri ex priori cognitione ut passiva: quod actus volentis
 actus volentis aliquid prioris cognitione. — Et intellectum ad inam
 cognitionem non movet a volente quoad exercitium actus, sed ab auctore re
 & aliqua alia eorum contraria; sed subsequenter v. actus & cogniciones per movet
 intellectum a volente, illa tamen, ut cogniciones illo merito orientur ex procedenti aliqua,
 & imperfecta cognitione, sive ipsius rei, de qua cogitatur, hinc eius auctentur,
 quod. excitatur memoria.

Prohibetur 4ta volentis sicut Thomae art. 4.
 movet se ipsum ad operandum; ita ut ipsa tamen, supposito concursu

extra se intencij moueri a uoluntate agere ut si eadem uoluntas sit intrinsecus
 promouens unumq; primo sine uoluntate de fine
 Et deinde ea generali regula p[ro]hibita, quo constat, q[uo]d ea uoluntas
 sine iudicio arbitrio, sine n[on] se ipsa moueat ad operationes suas
 ritales d[icitur], inter quas numeranda e[st] uoluntas de fine q[uo]libet, a
 uoluntate intentata, quod ad illam comparatur, ut p[ro]p[ri]um uicij
 sine iudicio.

Lib[er]o 2° d[icitur] d[icitur] mouet nos ad peccatum sine opus prauum,
 atq[ue] p[er]ma uoluntas finis sine negotij, mouet, oblati, se p[er]
 e[st] opus prauum, & peccatum, q[uo]niam a Deo, De a se ipsa uoluntas ad
 lib[er]am uoluntatem, mouetur.

Doctrinam s[an]c[t]i Th[om]ae notabili d[icitur] infirmam fallentem e[ss]e
 diffinientem tuncq[ue] conuictam contrariam, quae in i[st]is Thomistis
 in eius sensu exponendo uariand[um], et uoluntatis bonorum auctores
 sententiam sequi. Quare uerba s[an]c[t]i Th[om]ae omisso longiore
 discepta, sine exponi possunt, uide[n]t[ur] q[uo]d uoluntas et mouetur ad
 iudicium suum actionem indicat, cog[no]scit q[uo]d uoluntas se
 offerit, uoluntas e[st] p[er] se uoluntas, ut hoc potius, q[uo]niam illud obtem[er]at
 accurat; ac p[ro]inde indiget p[ro]p[ri]o aliquo extra, unde illud
 determinat, ut potius obtem[er]at q[uo]niam aliud demonstrat uoluntas;
 dicitur ad d[icitur] h[oc] q[uo]d se p[er]ma sine uoluntate solus deus dicitur,
 mouet illud p[er]ma ad iudicium cogitationes rerum, q[uo]niam cogitationes n[on]
 in determinat uoluntas quoad p[ro]p[ri]am, dicit illud medietate
 investigat sine uoluntate p[er]ma p[ro]p[ri]am cogitationes, quoniam
 ea investigat uoluntas h[oc] n[on] mouet ad uoluntatem. (q[uo]niam s[an]c[t]i
 obtem[er]at e[st] q[uo]d uoluntas mouet e[st] ex n[on] n[on] n[on], sine n[on] n[on].

Con. Quæstio 5^a

Utrum, & à quo voluntas moveat, ex necessitate nature, sive naturaliter?

Conclusio prima. voluntas à quolibet obiecto suo sive à equo sive à inequo, sive à bono sive à malo, & à utroque ipsi representato sub præfata ratione boni, necitatur, quæ sit specificacionem ad illud amandum. Ita conj. cum S. Th. hic in abstracto, art. 1. contra Thomam naturæ doctores, posse nos à arbitrio amare malum & odire malum, quod nos supra refutavimus.

Secundum est sub præfata ratione boni: nam si ab intellectu personæ bonum, cui conjuncta aliqua ratio mali, v. g. Pains & caligo, remanet in voluntate libertas contrarietatis, hoc est, ad illud amandum, aut ad id fugiendum.

Conclusio secunda. voluntas hominis, sibi compotis ex parte virtutis beatitudinis supernaturalis, à nullo bono & intellectu personæ necitatur quoad exercitum. Ita conj. cum S. Th. in quodam.

Et hoc est voluntas viatoris semper potest invenire motum ad eum, & ab amore conjugis boni; nam ex parte statum beatitudinis cum cognitione eius, cuius obiectum est amara & vera vel apparens ratio mali, v. g. dolor, & diffinitio habet, & dicitur quod cogitatio de uno bono impeditur à cogitatione, &

amando altero &c.

Conclusio 2^a dicitur Voluntas ab otio mixta clare esse simpliciter necessaria
quoad perfectionem et executionem ad illud amandum. Sed: quia
humilitatis habitus est ratio, ubi operando in se habet arbitrio beati, sed
contra gubernat & post se rapit & nubas matrem, ut ameb clare
visum bonum, in quo est plenitudo bonitatis, ita ut nulla ipsi
dumrere potest ratio, & sufficiens motuum Christi v. g. Difficultatis
ut velit, aut amorem suscipere, aut ab eodem simul capto cessare.

Conclusio 3^a. Quae inferioris appetitus sunt passiones
in totaliter apprimunt usum rationis, et eundem aliquantulum
obnubilant, et in eadem passiones, esse volent moueant, cum
in se nubent quoad executionem, sed voluntas est eis resistere, ne
exobsequatur. Ita in J. D. P. & Catholicorum cum
contra Lutheranos & Calvinistas docentes in se in potestate non
in obsequio concupiscentis.

Proph. 3°. Genes. 4. subta erit appetitus tuus, & tu
dominaberis illi. Ecclesi. 13 post concupiscentias tuas
in eas: si prestas ad concupiscentias eius facies tu in gaudium
inimicis tuis. & alibi passim in J. Hier. 2. Unde conclusio
a posteriori.

Proph. 3°. quia qui obsequuntur inordinatis appetitibus nihil
peccant; atqui peccatum in se, quod ex necessitate simpliciter & in libere
expetratur. Quod et Aristoteles, & alij philosophi gentiles cognoverunt.

Conclusio 4^a dicitur Deus quoad efficiens motuum volentium
quoniam ipse cooperatur, & ipse mouet legem prima causa, etiam eadem

Intentionem à se fieri nomine quali; lucens, hincq; qd
 dicitur intellectum & intentionem, & in volentem sapere, & qd volentes via & illa
 actus, à reate conferantur lumini, oculis &c. — R. nōc oculi &c.
 hinc aliud metaphoricè sapere, qm in lectione dirigi totam electionem,
 executionemq; mediorum, sicut oculis &c. Tunc unum in tota & ai
 actione nra, cuiusq; deinde p̄till actus p̄tendentis. — Est qd
 illudq; et diriga electionem & executionem mediorum, haec e diffinitio
 inter intellectum & volentem, quibus dirigit iudicando & proponendo, etiam
 at appellando & impando.

Conclusio 2da intentionis e actus volentis circa finemq;
 convenientia media obtinendum. Ead e, quia intentio e
 in eo differens a more, se & desiderio simpliciter, qd intentio dicitur
 & mediate in p̄rogium finem, sive bonum qd se amabile ferit
 in quomodocumq; sed quoad industria, hoc e qd media consequuntur.
 quam n̄ involuit simplex spes, desiderium & amor.

Conclusio 3da ut intentio semper versatur circa finem, n̄
 in versatur hinc circa finem ultimum, sed et circa fines inter medios
 s. Th. ar. 2. — Ead e. n̄ tenemur in finem ultimum, nisi et
 iam amur in medios fines ut fines; imo hoc ipso qd finis e sive ultimus
 sive n̄ ultimus p̄t. p̄ter se ipsum appeti facile, ut acquirendumq; media
 & spes ut intendi.

Obiectio contra
 3. conclusionem

Obijciuntur sicut et media ut media facile poterunt appeti
 ut obtinenda qd alias media, sicut in finis ut finis, sed et media ut media
 poterunt intendi, qd e contra conclusionem & s. Thom. . R. contra
 ante negant e appere, quia n̄ sufficit ad intentionem ut aliqd facile appeti
 hinc qd aliqd obtinendum, si necesse preterea e, ut p̄ter se ita appeti
 qd p̄ter se e finis n̄ mediorum.

Conclusio ista. Et uollos plures particularis finis simul
intendere sine uno sine pluribus actibus, sine finis illi ordi inantur, ad
unum aliqđ stium, ut si d. q. si inuentio sancta hujusmodi, et inueni
simul lapidos alios ad ere, et uine suam miferam &c.

Conclusio ista. Si in dicitur intentione non conuenit brutis.
S. Tho. a. 5. — Eo qđ bruta actus non intendunt in finem
agnoscendo finem factis h. e. comparando medias ad finem, in quo
sententia & notione factis rāo p. p. et, & uerū intentionis p. ta
e. p. tio & tima p. & uerū p. h. t. consiliū.

Quaestio 7ma Quid & circa quid sit consilium.

Quomodo modum ad intentionem requiritur

Ita postquam hoc finem semel afficiunt intendit
ac prosequi statuit, antequam ad electionem procedat, et est consultare de medijs,
ut finem obtineri possit iudicial, et is actus consultandi uocatur Consilium,
quoniam hic non est restringendum ad & uoluntas, sed est intendendum
tam ad bona, quam ad praua consilia. Consilium sic habetur
quod uoluntatis finibus. Item pro sola inquisitione practica
medicorum. Et sic pro sola iudicio practica de medijs inquisitio

q. iudicium dicitur dicitur inuentio confiliatorum, & concludit confiliatorum
 hanc tertiam dala de medijs. Etia pro inquisitione & iudicio
 de inquisitijs. Et. Etia pro utilitate iudicij practici de medijs,
 hinc hoc iudicium precessit inquisitione confiliatorum hinc.

Conclusio prima. Confiliari sibi prout dicitur modis
 simpliciter e proprie ac facile abut solius potie intellectus, et ordinem
 dicit ad vultem intendendam a qua videlicet mouet intellectus ad
 confiliandum. *S. Thos. hic ar. i. ad 2. q. d. ubi dicit in
 confilio qd e abut ratio appropere alijs vultis, sicut modum
 quia confiliat e dicit, quod hoc vult facere, et sicut modum
 quia ex hoc, qd hoc vult finem mouet ad confiliandum de his
 quod sunt ad finem.*

Conclusio 2da. Confiliat quocumq; ex quatuor
 dicitur in fine qd e de fine. De solis medijs.
 Ita vult dicitur. 3. Eth. — Etia e, quia confiliat
 proponit intentionem certi finis saltem in genere spectati,
 quod excitat confiliat de medijs ad finem obtinendum inquirendis.

Obijcit. Si in duo fines proponit ea conditione
 A alterum appellat, utiq; opus erit electione aliquam, et ad
 eligendum confiliatone; qd et de fine confiliare potest.
 Et. dem electionem & confiliatone, hoc ipso qd oritur ea intentione
 alius finis, in se versare circa finem. *Sicut dicitur;
 quoniam finis, modis acceptus, ad eam ma finis sub confiliatone*

cadere possit. Unde qui consuetudine de pluribus bonis in se
 se comparat in ordine ad bonitatem aliam, illis dicitur
 comuna, in qua cum bonitate illa non conveniat, & consequenter non
 habet illam propensionem erga bonum, in quo illa conveniunt. Similiter
 qui consuetudine de ultimo fine in hac illare constituitur,
 talem fugit intentionem & appetitionem sui ultimi finis, seu
 supremam sui felicitatis, & ita male finis habet & minus
 alium modum ad illam felicitatem confidit.

Conclusio 2^a. Consensus dicitur in circa
 illa media, quae sunt, quae apprehenduntur in re, & per nos
 immediate, & mediante nostra industria agentis per alios, quod
 dicitur consensus, nam ut Aristoteles inquit: nostra sunt, quae nostra
 sunt studio aut industria per alios sunt. Ita cum s.
 Th. ar. 3. & 4. Quid 8. q. & circa q. dicitur consensus.

Quaestio 2^a Quid & circa quid sit consensus

Postquam haec per Italiam potius consultavit, quoniam media ad
 presentem finem obtinendum sunt afferenda. Sed et eisdem
 consuetudine in volute acceptas, quae consensus dicitur obli-

Notandum: variam esse huius vocabuli Consensus
 notionem. Imo similitudine pro conspiratione abusus,

aut p[ro]p[ri]e sive speculativa sive practica plurimum hominum de una re d[omi]ni
intellectu sicut Choro[log]o. q[ui] nisi forte ex consensu ad p[ro]p[ri]e. Et hoc mo
fuerat consensus p[ro]p[ri]e & facile ad solum intellectum.

2do pro quoniam immutabile actu vol[un]tatis licet sive isuerfetur circa
finem, sive circa media, ad e[ss]e circa bonum p[ro]p[ri]e se aut p[ro]p[ri]e
aliud appetibile, que sensu dividunt Theologi pravo affectu in
consensum in salutacionem, & consensum in op[er]e, qua de re infra.

3do dicitur stricta pro solo actu illo, qui e[st] acceptio eius
p[ro] iudicium e[st] consensio, h[ab]et ubi sibi consensio; & de isto consensu h[ic].

Conclusio prima consensus e[st] ad iudicium & electio
a vol[un]tate. Ita dicitur in s[an]c[t]o Th[om]a h[ic] ar. 1. r[ati]o e[st]. Consensus in h[ic]
& alium, qui acceptio quodam eorum, quod ubi iudicant ad finem
atque vol[un]tates, qui acceptio: nam acceptio h[ic] involuit complacentia
de rebus, quod ubi q[ui] in alia aliam q[ui] ad appetitum & h[ic] p[ro]p[ri]e.

Conclusio 2da. consensus p[ro]p[ri]e e[st] tunc de medijs
sicut in s[an]c[t]o Th[om]a a. 3. r[ati]o e[st] de ijs tunc e[st] consensus, dicitur e[st] p[ro]
complacitum, atque complacitum de solis medijs e[st] p[ro]p[ri]e, q[ui].

Conclusio 3da in brutis p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e e[st].
consensus. s[an]c[t]o Th[om]a a. 2. r[ati]o e[st] bruta n[on] sunt capacia
cognoscere finis & medijs, eo q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]e agere p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
q[ui] neq[ue] sensus p[ro]p[ri]e in illis invenitur. Ita q[ui] q[ui] & quorum s[an]c[t]o
electio.

Questio 9na

Quid Es quorum Sit

Electio in rationem saltem posteriori consensu

à quo eam n. long. vult differre com. comedunt Holz; Et aliqui contra
impetum sentiant pro diversitate rerum. Illud constat inter ple.
scilicet hanc electionem non ratione à consensu cuiusq; sed inter multa mèria
vultu ipsorum unum plures, & augetur ad affectionem finis; hoc u.
casi augetur illa, quoniam e. prorsus complacita vultu de medio illo
de consensu; quoniam ad eandem augetur e. prorsus unum medijs prorsus
alij neglectis de electio. Ex quo fit simul apparet, qd. ut voluta
e. siq; alijs medijs dicitur electio, necesse fit ut plura mèria se offerant
ad finem efficacia prorsus obilia: nam ubi vultu unum medium
ade, & illud vultu augetur, qd. augetur sine voluta huius medijs n.
de ipse electio, B. e. unum consensu; alij vultu n. long. qd. alijs
quodam plura finem e. qd. concurrunt foalis electio.
Sed de foali electione sequentia notis simul intelligenda sunt.

Conclusio: ma electio foalis e. actus electio

à voluta S. Th. 2. 2. & Boetius 3. Eth. 3. rãd. e.
Eth. n. dicitur iudicium alijs medium e. simpliciter vultu e. & dicitur alijs medijs
vultu e. ad finem n. dicitur unum eligere, qui illud vultu e. vultu complacitur;
quoniam modum vere p. alijs consensu qd. finis complacitur, & exami
nandi munus, attamen ipse unum examinatu, digniorq; inventum eligat.

Confirmat bonitas & praeiudicium huiusmodi maxime ex
parte in electione fideli, & morales virtutes in huiusmodi electione
solum solum electionem facit in adhibitis, sed ad rationem finem.

Conclusio 2da in fine sed in media sunt obtem quod
terminativum actus electionis. S. Th. 2. 3. 2. 2. 2.
bonitas electio finem respicit, ut qualem rationem suam motivam
sibi qua, finem huiusmodi eligimus, quia finis est, sed intendimus
quod media sunt, per ipsum eligimus, atque ita sub obtem terminati-
vum electionis in eadem bonitas honesta,
& propter se appetibile, sed bonitas virtutis & appetibile per
aliud. Quandoque aut contingit, ut sint plures fines
inter se subordinati, & tunc potest electio de fine intermedio
propter respicit superiorem, quia sic finis induit rationem medij,
& hoc modo potest verificari electio circa finem, nam facit
sibi morale; nam eadem finis retinet rationem finis, si
comparatur, vel ad alios fines inferiores, & certe ad media
ad ipsum virtutis, & eadem potest eligi, sed intendi.
Sed de hoc plura infra qd. 12

Conclusio 3da nihil potest habere rationem medij, sed eorum
nihil potest a nobis eligi, nisi sit in nostra potestate operis electa
aut impedita, aut a tali operatione, quomodo debet dependens,

Objicitur 2do. eisdem potestati syllogizare & concludere
 atque solum illud est syllogizare, quod est concludere; quod cum
 electio sit quodammodo conclusio oportet solum rationem esse eligere.
 R. diff. Mg. eisdem potestati syllogizare & concludere
 sententia est. Electio namque: nam ratio discernendo de
 judicando concludit ad aliquid fundamentum (quod conclusio
 sententia, & judicium dicitur, quod illud est proprium de re faciendum)
 vultus vero consentiendo eligit. Quod est. utrum hoc esse
 veritate eligat media ad finem prestantem.

Quaestio prima

Vtrum homo ex necessitate
 eligat media ad finem praesentem
 intentum.

Conclusio prima. Electio est libera
 quoad operum. Ita concilio catholico. Eadem est libertas arbitrij
 ipse operis licet, si usque rebus, tunc rebus in electione
 medianum, id quod clarum patet ex modo dicendis.

Conclusio 2da. Electio est libera quoad specificationem
 Ita concilio semel. Ita. h. 2da. j. Eule. 1a.

76
Quaestio 1ma

Utrum voluntas ex duobus medijs
equalibus alterutrum, aut ex
inaequalibus minus utile eligere
possit?

Conclusio. Voluntas simpliciter & absolute procedens ad quale
aut inaequale potest eligere aequale, vel aut minus bonum, nisi
nouum motuum se iudicium practicum ab intellectu proponatur
vel voluntas unum pro alio eligat. J. Th. h. q. 1. 3 a. 6.
ad 3. Eadem ratio partis est: in electione medicorum voluntas
praesupponit consilium rationis intellectus: atque consilioris officium
primarium est, inquirere rem medium utile & sufficientem, quibus
inquirere medium utilius & convenientius. Pertinet ad consilium
hanc officium secundarium in sensu ac bonum magis utile,
secundarium in electionis obtemperat, quod potest voluntas ex duobus.
Et plerumque medicis, quosdam utilitatem, quia ad finem habent
inaequalibus, sed in obtemperat sufficientibus. neglecto utiliore
eligere minus utile. Eadem ratio partis est.
Voluntas est ex sua natura indifferens ad media aequalia, unde
ut hoc, licet eligat, necesse est, ut a practico dictamine

Angustia ista . minus utile collatum ad magis
 utile, imit Calipri rationem mali, quia si artes docet
 minus bonum comparatum ad magis incomparabile, apparet
 contemptibile, & q̄ se res negligitur, & ideo minus bonum
 utile n̄ ē id oncum d̄tm electionis, quia hoc tenet in bono
 q̄ alteri proferat, & respicit d̄tm, n̄ qua contemptibile, sed
 qua utilius & dignius ē.

Q. vultem n̄ eligere minus utile, qua tale reduplicative
 subiect sub ea ratione, qua minoris ē utilitatis, sed tm
 eligit minus utile, qua tale ē fructificative, sed et
 subiect sensu, q̄ vultes eligat id, q̄ alioquin tantum
 utilitatis ē, quando fit aliud medium, et absolute
 vult fit sufficiens & utile, sicut et contra negis bonum
 utilius sub foale ratione majoris utilitatis ut a vultes respici,
 sed sub ea ratione tm, qua medium ē n̄ absolute verum.
 Quid i2. vultis medium fidem alius cum intentione
 finis. **Quaestio i2^{ma}**

Utrum volitio mediorum fit idem
 actus cum intentione finis.

finem huius actus, sive huius rationem volendi mediij.
 Quare, prout dicitur in eo, prout me volentem, non est huius intentionis & volitionis
 mediocum pro obto terminatio qd, in tm huius huiusmodi mediij, sive
 et bonitatem finis, adeoq, utrum ad quatuor dicitur in finem quod
 complebitur ex medio sive huius, huius ex eodem ad quatuor, sive huius
 hoc quod dicitur, an pro & quomodo potest idem velle actus velle, sive sive
 intentio & volitio mediocum, sive in com, sive in particulari.

Conclusio prima. eodem actu intentionis, quod volen-
 dit finis, sive et appetitio.
 & explicita propter & facta.) ratio prima partis est: Efficiat
 volitio obtinendi finem includit volitionem mediocum in com, qd
 et intentio volitio ven. includit mediocum factam implicitam.
 Et patet, quia est illa ista efficiat volitio finis.
 Et patet, quia qui efficiat, vult finem. Item obtinendum
 factum implicitam finem mediocum. **Secunda** parte
 de velle explicita propter. ratio est ista ex plurius actus. Velle ad
 habere media vera ad finem, e possibile, & n' e alius qm
 intentio rationis actus, qd possibilem dicitur experias.

Conclusio secunda actu intentionis quoniam talis est,
 nunquam appetitio particulare mediocum, quoniam talis est. Ita com
 Sed eius vera facta intentionis e ante confusio, sive confusio
 ab nulla volitio & volitio particularis mediij e ante confusio
 sed hoc verum pro supponit, qd facta intentionis n' potest excludi,
 volitio mediocum alius boni particularis.

Conclusio tertia: a patetio, facta facta, explicita respectu huius finis quod
 non ad quatuor facta huiusmodi, sive motum velle, media velle obtinenda,

Si bene autem infirmitas a malis intentionibus, a quo se potest, et morali legem esse impedit, procedit et in a fac.

Contra: si voluntas a deo impeditur, autem libet huiusmodi de deo
in a proprio, go ratio est a honestis. **Sic** est: go motum actus
reguntur in se finem in a bono impedit, v.g. actus est huiusmodi go deum
a voluntate impedit, v.g. finem in a bono honestum, **Quoniam** impedit
in voluntate actus, reguntur motum in honestum.

Inferes quod si voluntas in actu infirmitas, go charitate impedit go
si motum intentionis in se finem in a bono honestum, electio respiciens motum honestum,
sicut honestatem intrinsecam retinetur, et procedit ab intentione, respiciens
hunc motum.

Inferes quod. Ego intentionis & electio erit eundem finem, et libet
reguntur motum in a bono.

Res. Reguntur in a bono, go in genere motum in a bono, in genere
in a bono diffinitur finem, et ad diversitatem motum, quoniam intentionis & electio
bonitatem finem respiciens: intentionis in a bono bonitatem finem, et ad bonum in a bono

Quod electio aut, ad bonum in a bono.

Inferes quod: si bona res appetendi media est bonitas finem,
in magis appeteret unum medium, quoniam alium, go bonitas finem in a bono
se diffundit in a bono media, go bonitas media magis appetitur, quoniam
alium, id aliunde provenire in a bono, quoniam quod unum medium libet majorem
vires appetendi vultum, quoniam alium, go a sola bonitas finem est motum in a bono
vultum.

Res. Quod vultum unum medium per alio eligat, hoc ex eo provenire
est. Quoniam sola bonitas finem concurrat ad eundem electionem, vultum et bonitas
est ipsa media in a bono, hoc autem nihil aliud est, quoniam vultum in a bono proportionem ad finem
est ipsum in a bono et in a bono libet vultum in a bono, et proinde
~~libet in a bono~~ **libet in a bono** in a bono. **Quoniam** et sic, et bonitas finem, et sic
equale diffundit per a bono media, vultum in a bono magis exerece
vultum in a bono, quoniam in a bono, **Quoniam** hanc in a bono media in a bono
finem proportionem.

Quod si a seorsum appellat, videtur aliter electioni pariter: In appellatione
autem non intelligitur quod sit finis, quod est in se, sed in se non habet.

Conclusio 1^a: Ad hunc finem non est electionis, aliquid scilicet
reale diffinitum. Ita enim. **2^a e:** Quia, in aliquo intentione non
regitur et sine electione, et sic non est intentionis finem, nihil expressio
deinde particulari, et sic reale huiusmodi intentionis a proprie dicta electione.

Conclusio 2^a: **1^a e:** Quia, denotat aliquid est, contingere potest, ut
vultas eadem esse, et sic non habet finem, intendit finem scilicet aliquid medium,
et sic non habet finem: aliter enim in minis, plures et eorum opinio, et sic non
vultas eadem esse finem et eligere mediam potest, ita ut et aliter electionis
et in hunc finem reale diffinitum. Ita patet in libro Valentia de Pa.

2^a e: **3^a e:** **Caes. Med. in a. & alij: Quod rura**

Rac.: vultas eadem esse potest appetere multa et minus vultus,
sunt illi huiusmodi iuxta hoc Boetium S. Thomas, plura sunt minus vultus
cognoscere potest, alij sunt et mediam ita sunt multos, ut in se habeat et minus
vultus, sed eorum inter se habent in rationem: Unde, in eadem ratione
et vultus eadem ratione vultus sunt plures, quod plures in se habent in rationem
ita vultus finem et mediam eadem esse appetere potest, ita illam huiusmodi
in rationem.

1^a e: **2^a e:** **3^a e:** **4^a e:** **5^a e:** **6^a e:** **7^a e:** **8^a e:** **9^a e:** **10^a e:** **11^a e:** **12^a e:** **13^a e:** **14^a e:** **15^a e:** **16^a e:** **17^a e:** **18^a e:** **19^a e:** **20^a e:** **21^a e:** **22^a e:** **23^a e:** **24^a e:** **25^a e:** **26^a e:** **27^a e:** **28^a e:** **29^a e:** **30^a e:** **31^a e:** **32^a e:** **33^a e:** **34^a e:** **35^a e:** **36^a e:** **37^a e:** **38^a e:** **39^a e:** **40^a e:** **41^a e:** **42^a e:** **43^a e:** **44^a e:** **45^a e:** **46^a e:** **47^a e:** **48^a e:** **49^a e:** **50^a e:** **51^a e:** **52^a e:** **53^a e:** **54^a e:** **55^a e:** **56^a e:** **57^a e:** **58^a e:** **59^a e:** **60^a e:** **61^a e:** **62^a e:** **63^a e:** **64^a e:** **65^a e:** **66^a e:** **67^a e:** **68^a e:** **69^a e:** **70^a e:** **71^a e:** **72^a e:** **73^a e:** **74^a e:** **75^a e:** **76^a e:** **77^a e:** **78^a e:** **79^a e:** **80^a e:** **81^a e:** **82^a e:** **83^a e:** **84^a e:** **85^a e:** **86^a e:** **87^a e:** **88^a e:** **89^a e:** **90^a e:** **91^a e:** **92^a e:** **93^a e:** **94^a e:** **95^a e:** **96^a e:** **97^a e:** **98^a e:** **99^a e:** **100^a e:**

Dices: multa vultus potest appetere et sic a seorsum appellat, videtur aliter
quod alij ab ut dicitur, ut patet in hoc exemplo: **1^a e:** **2^a e:** **3^a e:** **4^a e:** **5^a e:** **6^a e:** **7^a e:** **8^a e:** **9^a e:** **10^a e:** **11^a e:** **12^a e:** **13^a e:** **14^a e:** **15^a e:** **16^a e:** **17^a e:** **18^a e:** **19^a e:** **20^a e:** **21^a e:** **22^a e:** **23^a e:** **24^a e:** **25^a e:** **26^a e:** **27^a e:** **28^a e:** **29^a e:** **30^a e:** **31^a e:** **32^a e:** **33^a e:** **34^a e:** **35^a e:** **36^a e:** **37^a e:** **38^a e:** **39^a e:** **40^a e:** **41^a e:** **42^a e:** **43^a e:** **44^a e:** **45^a e:** **46^a e:** **47^a e:** **48^a e:** **49^a e:** **50^a e:** **51^a e:** **52^a e:** **53^a e:** **54^a e:** **55^a e:** **56^a e:** **57^a e:** **58^a e:** **59^a e:** **60^a e:** **61^a e:** **62^a e:** **63^a e:** **64^a e:** **65^a e:** **66^a e:** **67^a e:** **68^a e:** **69^a e:** **70^a e:** **71^a e:** **72^a e:** **73^a e:** **74^a e:** **75^a e:** **76^a e:** **77^a e:** **78^a e:** **79^a e:** **80^a e:** **81^a e:** **82^a e:** **83^a e:** **84^a e:** **85^a e:** **86^a e:** **87^a e:** **88^a e:** **89^a e:** **90^a e:** **91^a e:** **92^a e:** **93^a e:** **94^a e:** **95^a e:** **96^a e:** **97^a e:** **98^a e:** **99^a e:** **100^a e:**

2^a e: **3^a e:** **4^a e:** **5^a e:** **6^a e:** **7^a e:** **8^a e:** **9^a e:** **10^a e:** **11^a e:** **12^a e:** **13^a e:** **14^a e:** **15^a e:** **16^a e:** **17^a e:** **18^a e:** **19^a e:** **20^a e:** **21^a e:** **22^a e:** **23^a e:** **24^a e:** **25^a e:** **26^a e:** **27^a e:** **28^a e:** **29^a e:** **30^a e:** **31^a e:** **32^a e:** **33^a e:** **34^a e:** **35^a e:** **36^a e:** **37^a e:** **38^a e:** **39^a e:** **40^a e:** **41^a e:** **42^a e:** **43^a e:** **44^a e:** **45^a e:** **46^a e:** **47^a e:** **48^a e:** **49^a e:** **50^a e:** **51^a e:** **52^a e:** **53^a e:** **54^a e:** **55^a e:** **56^a e:** **57^a e:** **58^a e:** **59^a e:** **60^a e:** **61^a e:** **62^a e:** **63^a e:** **64^a e:** **65^a e:** **66^a e:** **67^a e:** **68^a e:** **69^a e:** **70^a e:** **71^a e:** **72^a e:** **73^a e:** **74^a e:** **75^a e:** **76^a e:** **77^a e:** **78^a e:** **79^a e:** **80^a e:** **81^a e:** **82^a e:** **83^a e:** **84^a e:** **85^a e:** **86^a e:** **87^a e:** **88^a e:** **89^a e:** **90^a e:** **91^a e:** **92^a e:** **93^a e:** **94^a e:** **95^a e:** **96^a e:** **97^a e:** **98^a e:** **99^a e:** **100^a e:**

3^a e: **4^a e:** **5^a e:** **6^a e:** **7^a e:** **8^a e:** **9^a e:** **10^a e:** **11^a e:** **12^a e:** **13^a e:** **14^a e:** **15^a e:** **16^a e:** **17^a e:** **18^a e:** **19^a e:** **20^a e:** **21^a e:** **22^a e:** **23^a e:** **24^a e:** **25^a e:** **26^a e:** **27^a e:** **28^a e:** **29^a e:** **30^a e:** **31^a e:** **32^a e:** **33^a e:** **34^a e:** **35^a e:** **36^a e:** **37^a e:** **38^a e:** **39^a e:** **40^a e:** **41^a e:** **42^a e:** **43^a e:** **44^a e:** **45^a e:** **46^a e:** **47^a e:** **48^a e:** **49^a e:** **50^a e:** **51^a e:** **52^a e:** **53^a e:** **54^a e:** **55^a e:** **56^a e:** **57^a e:** **58^a e:** **59^a e:** **60^a e:** **61^a e:** **62^a e:** **63^a e:** **64^a e:** **65^a e:** **66^a e:** **67^a e:** **68^a e:** **69^a e:** **70^a e:** **71^a e:** **72^a e:** **73^a e:** **74^a e:** **75^a e:** **76^a e:** **77^a e:** **78^a e:** **79^a e:** **80^a e:** **81^a e:** **82^a e:** **83^a e:** **84^a e:** **85^a e:** **86^a e:** **87^a e:** **88^a e:** **89^a e:** **90^a e:** **91^a e:** **92^a e:** **93^a e:** **94^a e:** **95^a e:** **96^a e:** **97^a e:** **98^a e:** **99^a e:** **100^a e:**

impium facile in sapient. Quare quod auctoritas est. n. 22 in
 omni impium si in hunc modum potius in cogitatio.
 pro si in hunc modum lapidi aut bruto, id est ad omittendum; non lapidi aut
 bruto in hunc modum in hunc modum sine peccato. De ob sine naturali sapientia.
 Ita respondet, qui dicitur potius hunc ab auctoritate hunc de reate.

Conclusio 4^a In brutis non datur proprie actus.
 S. Th. a 2. Eadem est brutis in comitum omnino ad aliquid agendum
 cum impulse & motione inclinativa, go brutis in comitum impud.
 nam impium nihil aliud est, quam cuius in inclinativa cum impulse.

Conclusio 5^a Datur impium a seipso volente unum
 ad se ipsum. Ita S. Th. a 2. Eadem est datur in comitum motu
 seu volente quodam, qui vult efficere a seipso fieri. Et hoc ipsum
 impium est, improprie dicitur, cum in seipso facile inclinatio eius quod
 fieri vult fieri; non datur impium in ad seipsum, quod
 alij putant et in vult proprie datur impium.

Obijcies. In pace ad eum est, pro denuntiare ac inhibere, quod
 faciem unum aut omittend unum sit, de illis est denuntiare. go.
 R. Respondet: quia in pace in eum denuntiare, sed denuntiare
 cum practica intentione ad opus. ex eodem, quod est opus solius illius
 de vult.

Conclusio 6^a Datur actus liberi alicui potiarum, et ipse
 illius procedunt ab hoc impio vult. S. Th. a 6. q. 9.
 Eadem est. alicui potiarum actus de seipso liberi in seipso, vult quod
 a vult aut potius libera in eum, go, ut factum ex se liberi
 fiat, ad eum in hunc modum actus alicui fieri quodam, a parte factum.

aliquo modo procedunt a potestate libera; & autem datus alius noster, qm ad
a libera voluntate antea enter habet impeditur.

Conclusio prima. Non oes actus liberi a voluntate eliciuntur.
Sed tunc alij. S. Ths. a. 5.

Et ad id ubi dicitur actus volentes datus alij qm; alij prius
actus liber n pot ab alio priori actu libero fuisse impeditus; alioquin
hoc ipso qm n fuisse, & daretur processus in infinitum, qe qm
datur alij actus liberi volentes impediti, aliam n oes n possunt.
Ita verba non. hinc n actus volentes, qui ex eisdem volentes impediti
possunt, dantur de necessitate forebunt respectu volentes;
non ab ea n tunc dunt impediti, sed elicit, aliam n potest
actus, cum a voluntate n elicitur, tunc dunt actus impediti volentes.

Conclusio Secunda. actus illi quoad experientiam impedi
pt tam a voluntate qm elicitur. S. Ths. a. 6. Et ad id, actus
illius quoad experientiam sunt liberi, qe dunt a voluntate hinc
a potestate libera potest procedunt. Deinde dicitur qd de
ipsum reflecti pot, & qd pot sibi ipse intimare rem agendam
& sibi ipse dunt, fac hoc: v. g. credo qd revelatum e

Conclusio tertia. Actus dunt, qui o simplex apprehensio
qm sibi ab volente qm n tunc sibi quoad significacionem
S. Ths. cit. Et ad id in potestate voluntatis pot apprehendere vel n rem
representatam quoad experientiam actus, aliam in illius potestate n o
rem aliter apprehendere qm representat, & finale, & qd nate
lumen fidei.

Conclusio 10ma Evidentias & veritas iudiciali illis est per
imperium a nocte quoad significacionem actus. Et tunc quoad operationem,
sive quod ad rem est, illis in rebus evidentiis & veris a nocte est motus
ad assensum, in aut ad dissonum. *Philosophia experientia pro eo quod
neminem potest differre, sive propriis et se notis, sine conclusionibus
in a evidentibus deductis.*

Conclusio 11ma actus merendentes illis imperium potest
quoad significacionem hoc sensu, quod illis in eiusdem generis a nocte
motus potest ad assensum et dissonum. *S. Th. 2^a 2^e q. 1, quia in hoc
casu adest causa intellectus determinans, quod libet hoc est differre
et assensum. Respondit quod hanc et eam assensum potest libet
& motus est, hanc a nocte intellectus redigere in captivitatem, &
obsequium Christi iuxta chorinth. 2° thia.*

Ad verendum in a hinc, quod illis in potest a nocte motus ad
assensum nisi sub ratione veris, neque ad dissonum, nisi sub ratione
falsi, quia illis agit in bono ambitum sui illi facti.

Conclusio 12ma actus appetitus sensitivi imperibus
a nocte, et ad omne motum. *S. Th. 2^a 2^e q. 1.*
Eadem et motus appetitus sensitivi in totaliter pendunt ex appetibus.
Sane sensitiva, quo regulatur ex apprehensione rationis, sicut a
superiori & vultu proprio auctori humani, verum et pendunt a diffinitione
epris, quod apprehensione rationis in subiecto. Unde et per hunc
iuxta positionem 3. act. rationem quod appetitus
sensitivo imperio civili, seu politico, in civis intendit

resistent, in herili, sine de fetic, cui mancipia neri parent.
Proqua e ceteras claris in hella genda, sint sequentes conclusiones.

Conclusio 13^a Sicut appetitus sensitivus in p^{te} mediate impori,
sive moveri a velle & velle, nisi in p^{te} fantasia ad p^{te} iudicium sine
apprehensio sensitiva. S. Th. a. 2. q. 2. Sicut e sunt appetitus reals
in ferlus in bonum, nisi in velle p^{te} ad in bonum alij boni, sicut
supra dicitur, ita appetitus sensitivus in ferlus in bonum, nisi in p^{te}
p^{te} ad cognio illi appetitui proportionali.

Conclusio 14^a Sicut in p^{te} fantasia e absolutum iudicium
sive potius estimas de convenientia obij sensitivi, in p^{te} velle
impone & coarere sensum, ut obij in appetit. S. Th. i. c. i. m.
Sicut e appetitus sensitivus p^{te} nra e potius nra. Et agit
nra, go tendit nra in obij debite applicatum.

um dicitur absolutum iudicium, non sicut cognio
sive estimas p^{te} fantasia sicut in p^{te} ferlus & sensus coarere inter duo
obta hanc, se moveri p^{te} appetitus a velle & se per impari

Et p^{te} his duob. conclusionib. ulterius dicitur, hanc p^{te} velle suo
impone p^{te} tollere & impedi in eum actum appetitus sensitivi, idq^{ue}
ideo, quia velle in p^{te} fantasia, & efficiat in p^{te} fantasia, tollere
eum apprehensionem convenientiam obij appetitui, idq^{ue} apparet.

Primo in nobis sensitivis, prevenientibus a velle nra rationis.

Sicut in nobis obij q^{ue} reali p^{te} ferlus obij & mali imulatione
sive alteratione eum, non eum in p^{te} p^{te} p^{te} e, & a velle
q^{ue} illa q^{ue} ferlus, in velle q^{ue} in p^{te} p^{te} p^{te}

impetie motus appetitus; quia appetitus neri agit, quod in
motu de obis facit; Vnde Ligetia experientia legitur, non dolere, non
electorem appetitus sensitivi penitus tolli potest, cum vultus, in
se inest, & illud actuali afficit.

Fit; Notandum motus imaginacionis huius, male spiritibus rebus
agitationem, hinc f. op. ~~mal.~~ boni - Genij. ubi etiam
vehemens voluntas cum se dare nequeat, quia et istas imaginacionis motus,
penitus ex actuali inest hinc obit, in hinc sagittas.

Porro Notandum dicitur e. in his libris, aut figuri dantur, similit.
cap. 6. in hoc vultus suo impio penitus tollere nobis appetitus sens.
libri: / nam cum em mitigari in nihil, & hoc corrigi, dicitur in
si minimum vultus illudum a verbis, & ad alios cogitationes convertat.

Imo in rebus impio habent hoc vultus, penitus in
adhibentur ad alios res, ut per omnes rationis apprehensio de presenti
appetitui sensus obit volubilis, & istas penitus evocant sensus
coloris aut voluptatis.

Conclusio: Ideo apprehensio imaginacionis & motus appetitus
sensitivi in pro morantur ex actuali inest hinc obit, qua videt.
Obit inest hinc potius, & ex operatione quibus, nec alios ante me,
morata convertant, dum ipse vultus suo impio revocare apprehensio
nem imaginacionis, & est hinc ut impio que ante appetitus sensitivi
est hinc experientia, qua quodam in nobis adverbium appetitionis
sensitivum, arbitrio concitari, & inest hinc tranquilli, vel con,
itari ad hinc. Ceterum vultus in e, hinc impeditionem
vultus durare, qui daret nobis vultus, & adverbium rationis, hinc
inest hinc. Ideo potius phantasias & appetitus ad suos pristinos

obediunt voluntati. **Conclusio 1^a**. Appetitus sensitiuus semper
 obediunt voluntati ^{consequenter imperanti, ut si aliquid dicitur absolute}
 profensione, aut fuga, appetat aut apparet. ^{Et hoc eadem ex ratione}
 non est eadem de causa sepe mouemus nos ipsos, ac credimus, vult de re quodam
 appetitu sensitiuo. & ratio est: hoc ipso, quod appetitus rationalis & sensitiuus
 filius conueniunt in eadem re, necesse est, ut unus alteri subordinari,
 ne multitudine appetituum sine ordine gignatur inordinem, & ita quod
 sub ordinari inferiori operatur superiori efficaciter imperanti, vult tamen.

Advertendum 1mo. cum vultas dicitur in mente operari,
 etiam appetitus sensitiuus phantasia nutari, ut semper phantasia
 nutari ad id ex inuentionem, quod vultas vult conuenire, et
 iuxta conclusionem 2^{am} eadem dicitur.

Advertendum 2do, cum dolor vel voluptas dicitur presentis
 suus, male presentia inuoluntati, haec non potest fieri in ipso
 voluptatis, ut dolor vel voluptas in seipso, ut de effectu dicitur
 in ipso impetrari ad imperari, ut appetitus absolute actu in respectu
 dolori, & ut et in illo operatur. Nihil est absolute actu in
 excludendo quod conditionabiliter simpliciter actu resistendi, non
 cum illo absolute actu conditionaliter hic actu appetitus
 sensitiuus bene potest, v.g. velle, si fieri potest, ferre
 dolorem, quem vultas impat, ut absolute feram.

Advertendum 3°. voluntas imperat in semper in
 appetitu habent ex opere habitum v.g. quantum vult vultas

in id eodem, qd appetitus sensitivus actu absolute sine utalij loquunt
quod potentia actus, in obtinenda voluti efficiunt, conthenberg,
ingredi sed id eo, qd realit refillectas appetitus, qd qd; majo, sit qm
eundem conatus ad voluti obsequium, qd fit, sub ton intensa
Lustitia, quem intensa qdrit, in sequatur in appetitu.

Conclusio 17. actus vegetabilis & generativus, potius
in subdunt imperio voluti. Ita s. Tho. h. a. 8.
Eas e: actus huiusmodi potius dependebm a naturali dispositione
epis, & nequaquam ab appetitione aut cognitione, sicut dependet
appetitus sensitivus, & ob id ratione subij. eis, qd
actus potius vegetalius n. capax imperij ad motionis, subdunt in
imperio voluti q. auctens, qd emus q. motum localem applicare pot
quendum, aut illi applicat alimentum.

Conclusio 18. actus ex se non sunt membra, que
mouent a potius sensitivis imperio a voluti, sicut; autem aut
illosum membra, que mouent a potius vegetabilis imperio
in part. s. Tho. a. 9. Eas e: membra ex se non sunt
sunt instantanea potiarum ad, qd qd potius capaces sunt imperij
Sicut sunt sensitiva, he et membra ipsa subferientia,
sunt capax imperij, qdov. potius imperio resp. ab naturis ob.
tales potius obunt n. potius imperio, nisi quod nobis quoddam
aut inhales, in membra nobis locali, qui sube ratione
voluti imperio, cuiusmodi e progressio, natibus, & similes. qd
i. q. qd, quod duplex, de ica qd sit usus.

Quaestio in qua Quid, quotuplex, & circa quid sit usus.

Charactera electione & impio, si quo dicitur, legit. USUS, cum vocabuli
Conceptio e multiplex. Nam jme suorum impio
p quacumq; re alium, aut potius opone, sic hoo d. ubi dicitur
ad cognoscendum, tam pennis ad volendum. Etio Proprie,
Den, sed Capius p frequentia unius certa specie moralium, sive
liberorum quod longo tempore ex eritorum, sive illa opa versent circa
finem, sive circa media, sive intenti, sive ex sermibus fiat.
In sensu confunditur usus cum More, seu consuetudine bona
& meli. Etio Proprie, Prese, ex hoc loco sicut usus
pro applicatione alium rei ad frequum aliqd aliud predicendum.
Unde juxta S. August. & alios, Usus e rem aliquam, ut utile
assumere & adhibere ad aliquem finem: qd si finis in quem res assumit
sit debitus, appellatur usus rei illius bonus; si velitus, malus,
abusus unius hae eundem August. l. i. de doctrina christiana
c. 4.

Conceptio jma usus, sive no sumptus, recte dicitur in Actibus
& Passibus. Ita unius Theologorum & pphorum cum S. Th. qd est contra dicit usq.
Diss. 22. e aut usus alium nil aliud, qm facultatem alio ad opandum.

ratio: hoc bonum est honestum et appetibile se alijs non se ultimum suam
delectationem voluntatem, quod voluntas alijs non in eo quiescere, de se
alijs non eo frui, et in se.

Dicitur in eo si et magis, quod frui dicitur, quod et illa delectari potest
voluntatem; et peritiam non nos multum alijs delectari, cum medio conscientia obsequij
ut ea diligenti executioni mandamus: quod. De. nro officio, quia de medio quod
delect. eo quod ad aliud ulterius ordinant, in se dari quies, de se frui, nec
delectant illa illa voluntatem, sed ratio; in ea illis gaudeamus et ipse frui.

Dicitur etiam in eo si, quod frui creatura sit peccatum mortale, quod
in se frui frui: nullum, qui creatura quidam frui. De. frui creatura,
fructione perfecta, et frui delectatione in peccatum mortale; frui autem imperfecte, et
de se creatura, de se laudo in se peccatum mortale.

Concluditur etiam: in via dabitur quidam imperfecte et imperie
dicitur fructio de fine ultimo et suam habito. S. Tho. a. 4.
Ea est: hoc est: ultimus finem et quod in nichilum posse frui, aut confectio,
unde fieri potest, et ex peritiam de facto, nos talem se vehementer balatari, et quod
in se illud Romanorum: in se gaudentes: quod hinc in delectatione potest de
imperfecte quodam fructio. Imperfecte, inquam, non quod versetur circa bonum
perfectum et proprie frui de se quod circa alium quod de se frui de se
in se veri posse frui et oblectum versetur. dicitur de se de se. hinc
de se bonitatem et malitiam cordis spectatur.

Abolvimus autem hanc tractatum ^{hic dicitur}
mensis Novembris juvante Deo, & ad m
Currente calamo usque
ad distinctionem
Tertiam.

98

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly a list or account, covering the majority of the page.]

[Faint handwritten text visible on the right edge of the page, partially cut off.]